

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej oraz, w przypadku przystąpienia do postępowania przez drugą stronę w postępowaniu przed izbą odwoławczą, interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisja

(Sprawa T-326/21)

(2021/C 297/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Chiny), Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Chiny) (przedstawiciele: M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico i G. Falla, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżące spółki wnoszą do Sądu o stwierdzenie w odnośnej części nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji 2021/456 (UE) z dnia 29 marca 2021 r., doręczonego im w dniu 30 marca 2021 r., nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, a posiłkowo rozporządzenia „podstawowego” (rozporządzenia 1036/2016), zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkody wynikające z ich zastosowania oraz obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące spółki podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku konkretnego stwierdzenia przesłanek dumpingu, zasad sprawiedliwego postępowania i kontryktoryjności oraz naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i nadużycia władzy z uwagi na ogólny charakter zarzutów i brak faktycznego sprawdzenia informacji przekazanych w duchu współpracy.
 - W tym zakresie podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne z prawem, gdyż Komisja nie dokonała konkretnego ustalenia odnośnych warunków rynkowych i nie pozwoliła skarżącym spółkom na skorzystanie z prawa do obrony w znaczeniu materialnym. Podsumowując, HaoMei i King Metal zostały uznane za stosujące dumping i z tego powodu objęte cłami wyrównawczymi, nie z uwagi na ich własne zachowania w ramach eksportu z Chin, lecz z uwagi na ogólną pozytywną ocenę chińskiej gospodarki, a zatem w sposób zupełnie ogólny. Przekonana o słuszności swego stanowiska Komisja pominęła wszelkie konkretne badanie dokumentów przekazanych przez skarżące przedsiębiorstwa.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ustalenia marginesu dumpingu, błędnego ustalenia ceny „normalnej” produktu objętego postępowaniem oraz zastosowania ceł tymczasowych – nie z uwagi na osobistą odpowiedzialność eksporterów, lecz z uwagi na niechęć względem ogólnej struktury chińskiej gospodarki.
 - W tym zakresie podniesiona została niezgodność z prawem rozporządzenia wynikająca z faktu, że dochodzenie przeprowadzone przez Komisję było niepełne, a w każdym razie jego wynik był zaskakujący i niezgodny z prawem w świetle rozporządzenia dotyczącego rejestracji produktów, które jest już przedmiotem skargi przed Sądem, z uwagi na objęcie dochodzeniem kodów produktów (7610 90 90) które, zdaniem samej Komisji nie powinny być nim objęte, gdyż chodzi o produkty odmienne od produktów objętych postępowaniem. Błąd ten (który umożliwił objęcie różnych produktów) prowadzi zarówno do usunięcia przesłanek dumpingu (w zakresie w jakim ta bardzo niska cena powoduje obniżenie w sposób nieunikniony i sztuczny średniej ceny) jak i szkody względem przemysłu Unii, gdyż chodzi o istotną ilość w stosunku do całkowitej objętości odnośnego produktu powodując, że pozostała część produktu przywożonego do Unii Europejskiej była nieistotna.
 - W drugiej kolejności, brak konkretnego ustalenia w odniesieniu do sytuacji skarżących spółek jest niezgodny z Traktatem (i cytowanymi postanowieniami) w zakresie w jakim wprowadza reżim odpowiedzialności obiektywnej lub odpowiedzialności za czyny innych osób, co pozostaje w sprzeczności z podstawowymi zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, z uwagi na cenę rynkową i związaną z tym strukturę kosztów, w sposób oczywisty o charakterze rynkowym, przedstawioną wielokrotnie przez skarżące spółki Komisji, którą ta ostatnia zupełnie pominęła (tak jak pominęte zostało stanowisko rządu chińskiego w kwestii gospodarki rynkowej). Prowadzi to do oczywistej niezgodności z prawem zarówno co do istoty (w związku z pojęciem wartości normalnej, znaczących zakłóceń, dostępu do finansowania, reżimu podatkowego, reżimu upadłościowego, reprezentatywnego kraju i jego wyboru) jak i o charakterze proceduralnym – co zostało szerzej rozwinięte w niniejszym zarzucie – wywołując oczywiście dyskryminujący i szkodliwy skutek.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku szkody, przeinaczenia okoliczności faktycznych przy porównaniu udziałów w rynku oraz naruszenia zasady proporcjonalności.
 - W zarzucie trzecim skarżące spółki powołują się na niezgodność z prawem zaskarżonego rozporządzenia z uwagi na fakt, że Komisja nie zdołała wykazać ani wystąpienia szkody ani związku przyczynowego między szkodą a dumpingiem.
 - Brak jest również jakiegokolwiek analizy technicznej czy wymaganej oceny proporcjonalności nałożonego cła w odniesieniu do szkody dla przemysłu Unii, pozwalającej na stwierdzenie jakiegokolwiek podcięcia cenowego lub zaniżenia cen, wymaganego w orzecznictwie do stwierdzenia szkody. W przypadku skarżących spółek brak takiego podcięcia cenowego i zaniżenia cen został przy tym wykazany (w oparciu o różne dokumenty przedłożone w ramach tego zarzutu) na podstawie cen ex works Haomei i King Metal, które pokrywają się z cenami europejskimi (DOC.3, report Bauxite).
 - Ponadto, nałożenie cła nie leży w ogóle w interesie Unii, lecz wyłącznie w interesie podmiotów wnoszących skargę, który Komisja po prostu „przyjęła” jako własne uzasadnienie, rozszerzając go na całą Unię bez przeprowadzenia analizy. W tym kontekście Komisja ponownie zupełnie pominęła dane przedstawione przez skarżące spółki w toku postępowania, które nie zostały przeanalizowane w sposób kontradyktoryjny w ramach postępowania ani w rozporządzeniu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), a posiłkowo niezgodności z prawem rozporządzenia podstawowego, interpretowanego zgodnie z umowami międzynarodowymi.
 - W tym zakresie podniesione zostało, że rozporządzenie 2020/1428 przyjęte przez Komisję na podstawie art. 207 TFUE, stanowi odstępstwo od pojęć przewidzianych we właściwym prawie międzynarodowym. Gdyby było inaczej, to znaczy, innymi słowy, gdyby niezgodność z prawem nie dotyczyła bezpośrednio rozporządzenia 2020/1428, odnosiłaby się ona do rozporządzenia „podstawowego”.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w związku z postępowaniem dotyczącym nałożenia sankcji równoważnej z sankcją karną w odniesieniu do skutków jakie wywołuje względem eksportujących przedsiębiorstw.

Dla skarżących spółek zastosowanie tych cel stanowi przeszkodę w dalszym prowadzeniu działalności, powodując nieodwracalną szkodę porównywalną z sankcją karną.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – Scania CV / EUIPO (V8)

(Sprawa T-327/21)

(2021/C 297/64)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Scania CV AB (Södertälje, Szwecja) (przedstawiciel: adwokaci C. Langenius, P. Sundin i S. Falkner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie do rejestracji graficznego unijnego znaku towarowego V8 – zgłoszenie nr 18 120 085

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1868/2020-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zgodnie z art. 72 rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i zmianę decyzji EUIPO; uwzględnienie wniosku Scanii o rejestrację graficznego znaku towarowego dla wszystkich towarów i usług, dla których EUIPO odmówiło rejestracji;
- zgodnie z art. 72 rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do Izby Odwoławczej EUIPO w celu wydania nowej decyzji;
- zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem, obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2021 r. – Puma / EUIPO – V. Frass (FRASS)

(Sprawa T-329/21)

(2021/C 297/65)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Schunke)